

COMMENTAAR

Genuanceerd denken migratie hoopgevend

Er sluipt toch meer nuance in het debat over de komst van vluchtelingen en arbeidsmigratie.

Een grote groep Nederlanders (58 procent) vindt dat ons land de plicht heeft mensen op te vangen die vluchten voor oorlog en geweld. Een derde van de bevolking wil de grenzen sluiten, zo blijkt uit onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP). Negen procent wil meer vluchtelingen opvangen. Het SCP dat de regering adviseert, steekt regelmatig de thermometer in de samenleving. De onderzoekers concluderen hoopgevend dat de meeste Nederlanders genuanceerd denken over de komst van asielzoekers. Het beeld van ongewenste vreemdelingen wordt vaak ontleend aan politieke scherpstijperij en lokale protesten tegen de komst van azc's. Aan die protesten is de overheid vaak zelf debet. Nogal eens voelen mensen zich overvallen omdat ze in een laat stadium worden geïnformeerd over de komst van een azc. Als gemeenten alsnog het gesprek aan gaan, is het leed al geschied. De overheid wordt niet vertrouwd, een probleem dat regelmatig opduikt in het verkeer tussen burger en Staat. Nogal wat mensen vinden dat het de verkeerde kant op gaat met de samenleving en dat de politiek er niet voor hen is. Dat maakt ook migratie tot veel

meer dan zomaar een politiek onderwerp. Verder is het onbekend maakt onbemind. Totdat blijkt dat het in en rond azc's betrekkelijk rustig is en vrijwilligers asielzoekers met raad en daad bijstaan. Dan hoor je vrijwel niemand meer. Desondanks is duidelijk asielbeleid nodig, al is het diezelfde overheid die tekortschiet in asielprocedures en weinig doet aan het gebrek aan woonplekken voor statushouders. Toch dringt, zo blijkt uit het SCP-onderzoek, het besef door dat vluchtelingen een zinvolle bijdrage kunnen leveren aan de samenleving. Dat heeft alles te

Mensen nodig die de handen uit de mouwen steken

maken met onze demografische ontwikkeling en personeelskrapte waar Nederland mee te dealen heeft. In tal van sectoren piept en kraakt het zodanig dat diensten en producten moeilijk te leveren zijn. Denk aan zorg, techniek, bouw, et cetera. We hebben mensen nodig die de handen uit de mouwen steken. Een genuanceerde kijk op migratie is zeer wenselijk. Als groepen inwoners tegenover elkaar worden gezet, staat dat de groei en bloei van een gezonde en veerkrachtige samenleving in de weg.

Johan de Veer
@hoofredactie@dvhn.nl

TOOS & HENK

Paul Kusters

DESKUNDIGEN: NALEVEN VUURWERKVERBOD HAAST ONMOGELIJK

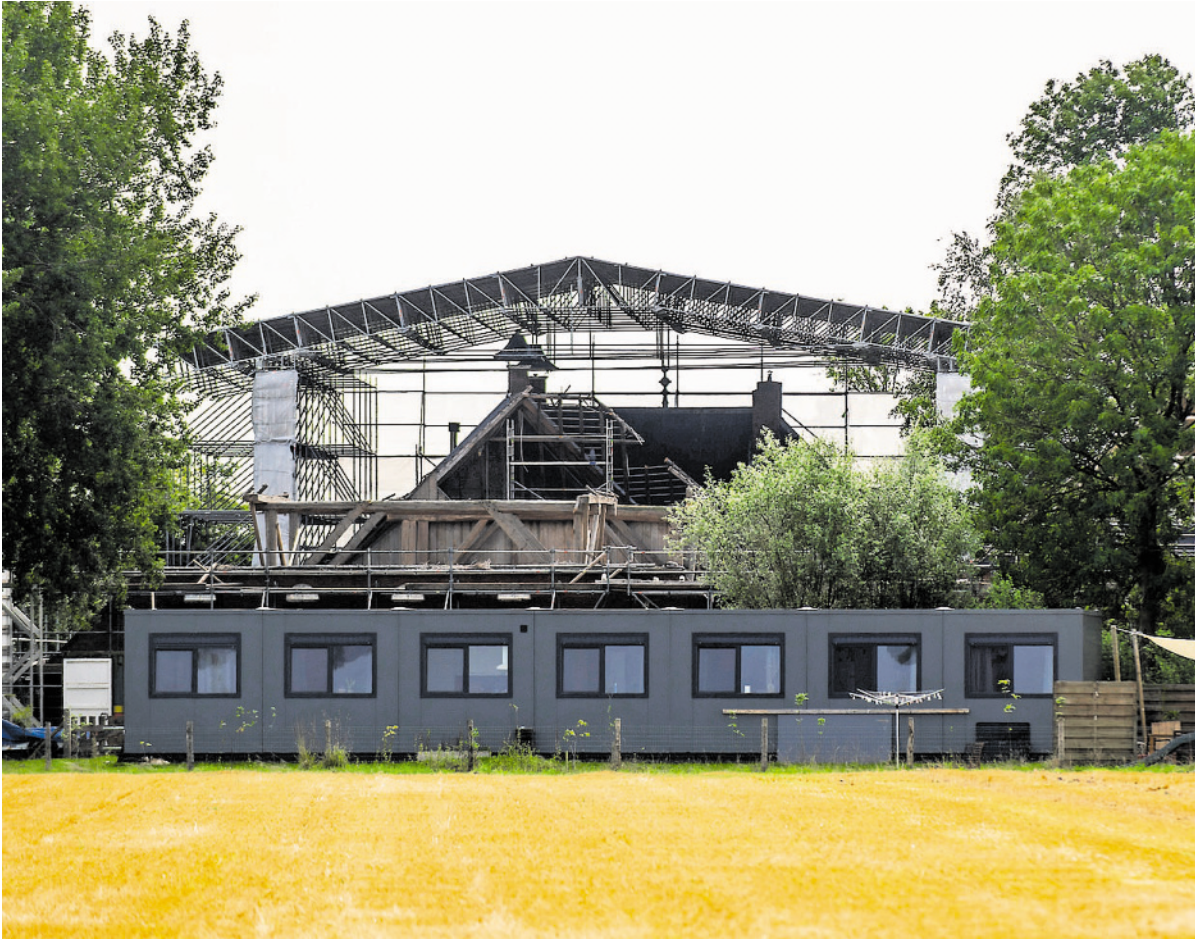
REAGEREN?

lezersbrieven@dvhn.nl (vermeld aub naam + woonplaats)
opiniestukken (maximaal 650 woorden) aub naar: meningen@dvhn.nl
postadres: Opiniëredactie DvhN, Postbus 60, 9700 MC Groningen

OPINIE

Zorgplicht: voor bewoners of het geld?

De versterkingsoperatie in Groningen is een schoolvoorbeeld van hoe de overheid haar eigen zorgplicht ondermijnt, stelt Derk Kremer. Geld gaat volgens hem voor de bewoners. De aanpak moet volgens hem radicaal anders.

Archiefphoto van de versterkingsoperatie van een monumentale boerderij in Loppersum. FOTO: ANJO DE HAAN

DERK K. KREMER

De versterkingsoperatie in Groningen is een schoolvoorbeeld van hoe de overheid haar eigen zorgplicht ondermijnt. Terwijl duizenden Groningers nog steeds in onveilige huizen wonen, kiest de overheid voor een centralistische en bureaucratische aanpak die de versterking vertraagt. Dit roept een fundamentele vraag op: waar ligt de werkelijke prioriteit van de overheid? Bij de veiligheid van bewoners, of bij de beheersing van kosten? Aan de ene kant erkent de overheid dat zij een zorgplicht heeft om bewoners zo snel mogelijk in veilige huizen te laten wonen. Aan de andere kant wordt het proces door een centrale aanpak zo bureaucratisch dat bewoners jarenlang in onzekerheid blijven zitten. Controlemechanismen stapelen zich op, niet om veiligheid te waarborgen, maar om te voorkomen dat er ook maar één euro 'te veel' wordt uitgegeven. Het resultaat? De versterking duurt gemiddeld vijf tot zeven jaar, terwijl mensen noodgedwongen in risicovolle situaties blijven wonen. Het is wrang dat juist de overheid, die decennialang miljarden verdient aan de gaswinning in Groningen, nu haar eigen burgers niet vertrouwt. De parlementaire enquête bevestigde wat bewoners al jaren

lang wisten: veiligheid werd structureel ondergeschikt gemaakt aan financiële belangen. En nu, bij de versterking, lijkt er opnieuw een systeem te zijn gecreëerd waarin het beheersen van kosten zwaarder weegt dan het daadwerkelijk oplossen van het probleem. Wat zegt dit over de werkelijke zorgplicht van de overheid? Blijkbaar betekent dat in de praktijk eerder een zorgplicht voor de centen dan voor de mensen. Het wantrouwen richting bewoners is schrijnend, zeker gezien de geschiedenis van de gaswinning. De overheid, die jarenlang de risico's bagatelliseerde en de gevolgen negeerde, plaatst nu juist de inwoners in de verdachte rol: zij zouden kunnen 'profiteren' van de versterking. Dit is de omgekeerde wereld. Wat de situatie nog absurder maakt, is dat een decentrale aanpak – waarbij bewoners samen met een architect en constructeur zelf de regie nemen over de versterking – tot een aanzienlijke besparing leidt. De gemiddelde besparing is zelfs gelijk

aan de gemiddelde bouwkosten van een versterking. Met andere woorden: de overheid had met dezelfde middelen twee keer zoveel huizen kunnen versterken, als ze had gekozen voor vertrouwen in plaats van controle. Als de overheid haar zorgplicht serieus neemt, dan moet de aanpak radicaal anders. De focus moet niet liggen op controle en kostenbeheersing, maar op snelheid en maatwerk. Dit betekent: • Meer vertrouwen in bewoners en lokale professionals in plaats van een verlamdend systeem van bureaucratische controle. • Een decentrale aanpak waarin bewoners en experts samen de regie voeren over de versterking. • Versnelling van het proces door onnodige regels en procedures te schrappen: hiertoe heeft de overheid verschillende mogelijkheden tot haar beschikking. Het is tijd dat de overheid bewijst dat veiligheid écht vooropstaat. Niet met woorden, maar met daden. Anders blijft de conclusie onvermijdelijk: de zorgplicht van de overheid geldt vooral voor het geld, niet voor de Groningers. Derk Kremer is gespecialiseerd in civiele bedrijfskunde. Hij is daarnaast voorzitter van de Vereniging Groninger Monument Eigenaren.

'Focus moet niet liggen op controle maar op snelheid en maatwerk'